

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ

ΜΕΝΙΠΠΟΣ

Ποῦ δαί οἱ καλοί εἰσιν ἢ αἱ καλάι, Ἑρμῆ;
ξενάγησόν με νέηλυν ὄντα.

ΕΡΜΗΣ

Οὐ σχολή μέν, ὦ Μένιππε· πλὴν κατ' ἐκεῖνο
ἀπόβλεπον, ἐπὶ τὰ δεξιά, ἔνθα ὁ Ὑάκινθος τέ ἐστιν
καὶ Νάρκισσος καὶ Νιρεὺς καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ Τυρῶ
καὶ Ἑλένη καὶ Λήδα καὶ ὄλως τὰ ἀρχαῖα πάντα
κάλλη.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ

Ὅστ' ἀ μόνα ὀρῶ καὶ κρανία τῶν σαρκῶν γυμνά,
ὅμοια τὰ πολλά.

ΕΡΜΗΣ

Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν ἅ πάντες οἱ ποιηταὶ
θαυμάζουσι τὰ ὀστ' ἀ, ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ

Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν
διαγνοίην ἔγωγε.

ΕΡΜΗΣ

Τουτὶ τὸ κρανίον ἢ Ἑλένη ἐστίν.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ

Εἶτα διὰ τοῦτο αἱ χίλια νῆες ἐπληρώθησαν ἐξ
ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἑλ-
ληνές τε καὶ βάρβαροι καὶ τοσαῦται πόλεις ἀνάστατοι
γεγόνασιν;

ΕΡΜΗΣ

Ἄλλ' οὐκ εἶδες, ὦ Μένιππε, ζῶσαν τὴν γυναῖκα·
ἔφης γὰρ ἂν καὶ σὺ ἀνεμέσητον εἶναι "τοιῆδ' ἀμφὶ
γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν"· ἐπεὶ καὶ τὰ
ἄνθη ξηρὰ ὄντα εἴ τις βλέποι ἀποβεβληκότα τὴν
βαφήν, ἄμορφα δῆλον ὅτι αὐτῷ δόξει, ὅτε μέντοι
ἀνθεὶ καὶ ἔχει τὴν χροάν, κάλλιστά ἐστιν.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ

Οὐκοῦν τοῦτο, ὦ Ἑρμῆ, θαυμάζω, εἰ μὴ συνίεσαν
οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πράγματος οὕτως ὀλιγοχρονίου καὶ
□αδίως ἀπανθοῦντος πονοῦντες.

ΕΡΜΗΣ

Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε, συμφιλοσοφεῖν σοι.
ὥστε σὺ μὲν ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλης,
κεῖσο καταβαλὼν σεαυτόν, ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους
νεκροὺς ἤδη μετελεύσομαι.